

„НА ЗДРАВЕ.“

След черковен отпуск дядо Донко се отби в кръчмата. Той извади из пояса си червени яйца и ги наслага на масата. Заприиждаха и други черковници. Те си размениха яйца за „Христос Възкресе“ и се почерпаха „за здраве.“

След като пиха по няколко чаши, главата на стареца се позамая. Той стана весел и разговорлив. Почна често да вика да напълнят чащите, И често подканяше другарите си да се чукнат „на здраве“ и да пийнат.

Към обед всички се разотидоха. Последен напусна кръчмата дядо Донко. Макар че бе се „подкрепил“ с винце, краката му го не държаха. Той се олюляваше и залиташе. Моста над селската река му се видя тесен. И при едно силно залитане дядо Донко се преметна през него и падна на камъните в плитката река. Той си строши единия крак и едната ръжка. Изнесоха го на носилки. И още лежи на постеля.

Виното рекло: заравят ме и отправат ме, копаят ме и режат ме, вързват ме и покой ми не дават. Узрея ли, събират ме в линове, мачкат ме и ме газят с крака, наливат ме в бъчви с железни обръчи и ме затварят в джлбоки хладни зимници.

Аз мълча и търпя. Но комуто влеза в главата и той да му мисли: ще я подлудя и ще я строша.

Пословица: Когато дявола не може да отиде някому на гости, той праща, вместо себе си, виното и ракията.

